

به نام خدا

نگرانی‌های (زندگی)
پروردگاری

احترام

شهامتِ انصاف و همدلی با دیگران

تد و جنی اونیل

تصویرگر
آر. دبليو. الی

مترجم
برزو سریزدی

www.saberinbooks.ir

سخنی با والدین و مردم

احترام، واژه‌ای است که این روزها توجه زیادی را به خودش جلب می‌کند. مثل این است که در میان یک کویرخشک و سوزان، واژه آب را به زبان بیاورید: به سرعت متوجه می‌شوید که هیچ آبی دور و اطرافتان نیست و همگی آرزو می‌کنید که کاش بود!

خصوصاً زمانی که به مبحث تربیت و پرورش کودکان می‌رسیم؛ بسیار مهم است که به ضرورت احترام گذاشتن بیاندیشیم. می‌دانیم که بسیاری از هنجارها و چارچوب‌های بینشی، رفتاری و اخلاقی در سال‌های اولیه زندگی تا دوران جوانی در افراد شکل می‌گیرند. همچنین می‌دانیم که دوران کودکی زمان آموختن یا به بیان بهتر، «کسب» این مهارت‌هاست.

ما مفاهیم اخلاقی را که والدین و آموزگاران برایمان شکل می‌دادند، به یاد می‌آوریم؛ ادب، راست‌گویی، شکنیابی، مهربانی، خیرخواهی و صبر. حتی اگر این‌ها دقیقاً همان کلماتی نباشند که استفاده می‌شد؛ اما همان ارزش‌هایی هستند که بزرگسالانمان می‌خواستند در ما نهادینه کنند. احتمالاً جملاتی که می‌شنیدیم، چیزی شبیه این‌ها بودند: «صبر کن تا نوبت شود.»، «به دیگران کمک کن.»، «خودت را جای دوستی بگذار.» یا «حواست باشد سر وقت بررسی.»

اما بهترین درس‌هایی که در زمینه احترام گذاشتن می‌آموختیم، از طریق رفتار آن‌ها بود و نه گفتارشان. مثلاً پدر به مادر کمک می‌کرد پوره سیب‌زمینی درست کند؛ مادر بزرگ از پدر بزرگ عذرخواهی می‌کرد که او را منتظر گذاشته است؛ مادر کمکтан می‌کرد برای دوستانتان شربت درست کنید؛ مربی حواسش بود که همه بچه‌ها سوار سرسره شوند!

ایا «روش‌های قدیمی» و ظریف احترام گذاشتن، قابل تطبیق با جامعه مدرن امروز هست؟ ما همگی می‌دانیم بازگشت آن ارزش‌ها و فضیلت‌ها به دنیاگی که هر روز بیش از پیش تغییر می‌کند و پر جمعیت‌تر و وابسته‌تر می‌شود، یک امر حیاتی است.

شاید آموزها و تصاویر این کتاب کمکтан کند تا احترام را به خانه و فرزندانتان هدیه کنید!

- تدو جنی اونیل